

Krma konjska in živinska na prodaj. Kje? se zvé pri opravništvu „Slov. Gosp.“

Mlad človek

z dežele, zdrav, krepek 27 let star, neoženjen, dobro izurjen v pisavi in branji slovenskega in nemškega jezika, izurjen tudi v gospodarstvem in sadjarskem oziru, želi stopiti v službo za pomočnika pri kakem grajščinskem oskrbništvu, (ako treba vložiti tudi kavcijo) ali pa za pisarja pri kakem slov. narodnem advokatu. Ponudbe naj se pošiljajo uredništvu „Slov. Gosdodarja“.

1—3

Marijacejske kapljice za želodec, izvrstne pri vseh boleznih v želodcu.

Neprekosljivo sredstvo zoper pomankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, smrad iz ust, vetrove, riganje, kolike, želodčni katar, zgago, pesek v mehurju, preveliko slinjenje, zlatenico, bijuvanje, glavobol, če pride iz želodca, želodčni krč, zabasanje, prenapolnjenje želodca z jedmi ali pijačo, gluste, zlezenice, jaternice in hemeroide. Cena steklenice s podukom 35 kr., dvojna stekl. 60 kr. Osrednje pošiljateljice lekarne

Varstvena znamka 60 kr. Osrednje pošiljateljice lekarne Karla Brady v Krómerižu (Moravsko). Marijacejske kapljice niso tajno zdravilo. Obstojni deli so pri vsaki steklenici v poduku napovedani.

Prave se dobé v vseh lekarnah.

Svarjenje! Prave Marijacejske žel. kapljice se večkrat kvarjajo in ponarejajo. Znamenje, da so prave, mora vsaka steklenica v rúdečem, z gornjo varstveno marko prevedenem zavitku biti in v poduku, ki je pridjan vsaki steklenici, mora še opomnjeno biti, da je v tiskarni H. Guseka v Krómerižu tiskan.

Prave se dobé: Aussee: lekar K. Lang; Celje: lekar J. Kupferschmid; Fürstenfeld: A. Schröckenfux; Judenburg: K. Unger; Gradec: A. Nedved. 13—52

Dupavski oves za setev,

staro potrjen, večkrat odlikovan, od dež. vzboljšavnega svéta posebej priporočen, izvrsten, rano zrel, 55 kilogr. 1 hkl. težek, izvirne setve samo pri grof **Zedtwitz-ovem oskrbništvu v Duppavi na Českem.** Cena za 1 hektol. brez žaklja **5 gld.** a. v. 2-2

J. C. Juvančič,

posestnik vinogradov na Bizeljskem, vinotržec v Ljubljani priporoča Istrijska in Dalmatinska črna vina, po 18 do 24 kr. in garantira za naravno barvo in vrsto. Za mešanje s kislim vinom in barvanje posebno ugaja.

☛ Pokušnje nad 56 litrov po povzetju. ☛ 9-10

☛ Nove izdaje! ☛

Nastopne molitvene in poučne knjige so izšle v novih izdajah, in sicer:

Sv. Alojzij, ali šestnedeljna pobožnost v čast sv. Alojzija. Pridjane so molitve za obéno službo Božjo in življenje sv. Stanislava Kostka. Spisal V. Lah. — V. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom 45 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom 60 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom 80 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom in pozlačena 1 gld. 10 kr.

Getzemani in Golgata, šola ponižnosti, pokorščine in ljubezni do smrti. Bukve premišljevanja in molitve k časti britkega trpljenja in smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa, po premišljevanju pobožne nune Ane Katarine Emerih in po spisih najimenitnejših častilcev presvetega trpljenja našega Zveličarja. Spisal J. Volčič. — IV. natis. V polusnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gld. 10 kr.; v usnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gld. 30 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom 1 gld. 70 kr.

Naša ljuba Gospa, Presvetega Sreca. Poučivne in molitvene bukve častilcem Matere Božje. Iz nemškega posnel Janez Volčič. — III. natis. V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom 1 gld. 30 kr.

Sveta ura moliti Jezusa v Zakramentu ljubezni Božje ali: Obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa in počesčevanje vselej neomadežane Device Marije, za vse dni v mesecu poleg sv. Alfonza Ligvorijana. Spisal Janez Volčič. — V. natis. **I. Izdaja brez bratovščinske pobožnosti.** V usnje vezana z marmornatim obrezkom 90 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom 1 gld. 25 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom in pozlačena 1 gld. 50 kr. — **II. Izdaja z bratovščinsko pobožnostjo.** V usnje vezana z marmornatim obrezkom 1 gld.; v usnje vezana z zlatim obrezkom 1 gld. 40 kr.; v usnje vezana z zlatim obrezkom in pozlačena 1 gld. 80 kr.

Te knjige se dobivajo v navedenih platnicah in po imenovanih cenah, pa tudi lepše vezane pri podpisnem in v vseh bukvarnah.

☛ **Cenik vseh mojih mašnih in poučnih knjig pošljem gratis po naročbi.**

☛ **Vse moje molitvene knjige so od Ljubljanskega knezoškofjstva dovoljene.**

Mat. Gerber, Ljubljana,
(Josip C. Gerber),

založna trgovina s papirjem in knjigovezuico.

NB. Pri poštnih pošiljativah se plača od vsake knjige po 10 kr. več. 3-6

Čerkvena priloga.

Priložena od katol. tiskovnega društva 6. šte. „Slov. Gospodarja“.

1888.

9. februarija.

2.

Zlata maša sv. Očeta v Rimu.

(Dalje.)

Prava cerkev pa mora biti tudi edina, vesoljna in apostolska. Kako pa bo edina v veri in pokorščini, ako nima vrhovnega učnika in sodnika v veri, in to je nezmotljivi papež, glavar sv. cerkve? Kako bo vesoljna, ako nima središča in oblasti, katera ni omejena po času in prostoru: to je zopet rimski papež, skrivnostno srce katoliške cerkve. Kako bo apostolska, ako njen poglavar ni naslednik svetega Petra, ki je bil prvak med apostelji, to je prvi papež, od katerega je že po natornem pravu prešla vsa oblast na naslednika. Torej brez papeštva cerkev nima znamenj prave cerkve, to je, ni Kristusova cerkev. Kakor je za vso cerkev papeštvo bistveno in potrebno, tako je tudi za posamezne primerno in koristno. Za slehernega je namreč to najgotovješe znamenje in najkrajši pot spoznati, ali je ud prave cerkve ali ne: da je v zvezi in edinosti s sv. Očetom. Nasproti pa ni in ne more biti ud Kristusove cerkve, kdor taji ali zavrže božjo veljavo cerkvenega prvaštva, ker ima ta resnica ravno to veljavo, kakor druge krščanske resnice.

V tem oziru mora biti vsak verni kristijan ultramontanec, odločen katoličan, da se drži vere rimskega papeža, ki prebiva v Rimu unstran naših gorá (ultra montes), in priznava njihovo vrhovno oblast. Tudi tu velja Gospodova beseda: „Kdor ni z menoj, on je zoper mene“, saj Kristus ni razdeljen, tudi njegova cerkev je brez ločin ali strank, kakor je bilo brez šiva vrhnje oblačilo Gospodovo.

Ravno to jasno uči in kaže cerkvena zgodovina, da papeštvo v resnici spada k bistvu katoliške cerkve; kajti zgodovina vesoljne cerkve in papeštvo je v tesni zvezi, neločljiva, večinoma identična. Papeži so bili ob vseh časih poglavitni živelj pri razširjanji svete vere, pri obsodbi krivovercev, pri vredovanji javne službe, cerkvenih redov in obredov, in sploh pri vsem vladanji sv. cerkve, in tako cerkvena zgodovina potrdi, da se papeštvo in cerkev ne dá ločiti.

Se krajše potrdi to zgodovina občnih cerkvenih zborov od prvega Nicejskega v četrtem veku, do zadnjega Vatikanskega v naši dóbi, v katerih so se obravnavala najvažnejša verska in obredna vprašanja veljavna za vso cerkev. Te zборе so redno sklicevali in jim predsedovali papeži ali njih poslanci, in so imeli odlo-

čilno besedo ali sodbo v vesoljni cerkvi le tisti zbori za občene in nezmotljive v verskih rečéh, katere so papeži potrdili.

Ravno ti cerkveni občeni zbori so pa tudi sami slovesno izrazili veljavo in potrebo cerkvenega prvaštva, da je namreč pogoja edinosti in papež oče in učenik vseh vernih. Čez 600 vzhodnih škofov je leta 451 v Kalcedonskem zboru soglasno sprejelo versko določilo papeža Leona I. in navdušeno klicalo: Peter je po Leonu govoril! In v Florenskem zboru zjediniili so se vzhodni in zahodni očetje, da je rimski papež namestnik Kristusov, oče in učenik vseh vernih, ter mu je dana od Gospoda popolna oblast, pasti, vladati in voditi vesoljno cerkev.

Tako vsa osnova in zgodovina katoliške cerkve odločno in jasno priča, da spada papeštvo k bistvu katoliške cerkve. Vedno resnične so besede sv. Ambroža: Kjer je Peter, tam je cerkev, to je, kjer je naslednik sv. Petra glavar, tam je prava cerkev. Brez prvaštva bi bila cerkev nesmisel, nemogoča; propadla in razpadla bi v razna verstva, v nasprotnne stranke, te pa bi le malo časa životarile in preminole, kakor nam to živo priča ne le zgodovina nekdanjih krivoverstev, temveč tudi pogled na sedanje luteranstvo in razkolništvo, ki vedno razpada in se cepi v nove stranke ali ločine, samo pa hira brez blažilne moči in životari le po državni pomoči in milosti.

(Konec prih.)

Potovanje v Rim.

Onim romarjem, ki ne morejo rabiti nemških potopisnih knjig, utegne biti ustrezno z naslednjimi opombicami zastran glavnih cerkev.

Loretto. Loretto je dve postaji niže Ankone. Tukaj je sloveča božja pot Marije Lavretanske, tukaj je hišica Matere božje, katero so angelji l. 1294 iz Nazareta semkaj prenesli, in stoji v sredi velike cerkve.

Rim. Tukaj ste dve nemški cerkvi z nemškimi duhovniki: Anima (Via dell' Anima) in Campo Santo (al Vaticano). Pa tudi slovenski duhovniki so najti v vstavu sv. Hieronima (S. Hieronimo), in v Al' Anima.

Sedem glavnih cerkev, katere romarji navadno obiskujejo, je dobro znati:

1. Cerkev sv. Petra, največa cerkev na svetu. Tukaj je hranjena polovica teles sv.

apostolov Petra in Pavla, druga polovica se hrani v cerkvi sv. Pavla. Mnogo sv. papežev in cerkvenih učenikov je tukaj v počeščenje izpostavljenih: sv. ap. Simon in Juda, sv. Jeronim, sv. Gregor Nazianski, Bazilij, Leo veliki, Krizostom itd.

2. S. Paolo, cerkev sv. Pavla, katera je l. 1823 pogorela in od papeža Pija IX. bila zopet pozidana. Tukaj je storil Ignacij Lojola s svojimi tovariši slovesne obljube: tukaj je bila verska resnica brezmadežnega spočetja blažene device Marije po sv. Očetu Piju IX. l. 1854 slovesno proglašena.

3. S. Sebastiano fuori le mura. Sv. Sebastijan je na stranskem altarju pokopan in cerkev stoji na katakombah, podzemeljskih grobih, kjer so bili prvi kristijani pokopani in v katere se pride po stopnicah. Prepovedano je tudi pod največimi kaznimi, kaki kamček ali kaj prsti vzeti s seboj. Na nekem altarju je kamen, v katerem je sled Zveličarjev vtisnjen videti.

4. S. Giovanni in Laterano. Ta je najstarejša cerkev v Rimu, prestolnica papežev, in mati vseh cerkev krščanskega sveta. Na velikem altarju ste hranjeni glavi sv. ap. Petra in Pavla. Tukaj se hrani tudi miza poslednje večerje. V bližini je Scala santa, stopnice, po katerih je Zveličar k Pilatu šel, te stopnice se klečé obiščejo.

5. S. Croce Gerusalemme tukaj je položila sv. Helena sv. križ, na katerem je Kristus trpel, en kos je še sedaj tukaj videti, potem en žrebelj in en trn iz trnjeve krone in druge svetinje.

6. S. Lorenzo fuori le mura. V tej starinski cerkvi so pokopana trupla sv. mučnikov, sv. Lovrenca in sv. Štefana. V spodnji cerkvi je grob Pija IX., poleg pa pokopališče rimsko.

7. S. Maria Maggiore. Prva cerkev Matere božje — Marija snežna —, tukaj so ostanki jaslje Gospodovih, trupla sv. ap. Matveja in sv. Lukeža. Podoba Matere božje snežne je baje sv. Lukež slikal.

V bližini je cerkev S. Prassede, kjer je steber bičanja, in S. Alfonso, kjer se vidi podoba Matere božje vedne pomoči.

Katoliška cerkev na Kitajskem.

V drugi prošnji Očenaša prosimo, naj bi Bog svoje vidno kraljestvo na zemlji, t. j. katoliško cerkev razširil, kraljestvo hudega duha t. j. nevero pa razdjal. Da Bog svoje kraljestvo na zemlji širi, v to si voli posebne može, ter jih obdaruje z zmožnostmi duševnimi in telesnimi, v posebni meri pa s sveto ljubeznijo. To so misijonarji, ki nosijo paganskim narodom Kristusa in njegovo zveličanje. Druzega ne poznajo ti junaki, kakor Kristusu darovati se za

zveličanje duš, kakor se je tudi On daroval za nas vse. Tudi ženske sodelujejo pri tem Božjem delu. To so redovnice raznih redov, koje učé med neverniki otroke, ali strežejo bolnikom.

Pogosto se vzdignejo razluteni pagani ter posekajo v krvavih progonih mlada drevesca, vsajena v vrt Božji, pa tudi one, ki so sadili in zalivali, t. j. pomorijo novokrščence in misijonarje. To pa je ravno mučeniški veneč, po kojem je njih srce že davno koprnelo. Besede, koje je govoril Jezus apostolom: „Veselite se in radujte, kajti vaše plačilo je veliko v nebesih“, veljajo tudi njim.

Te borilce za kraljestvo Kristusovo pa podpiramo tudi mi, ako pobožno molimo drugo prošnjo in ako darujemo kako miloščinjo za misijone ali za sv. Očeta. Vsi ti mili darovi se obračajo za vzdrževanje katoliških misijonov. Zelo ginljiva so misijonska poročila, kakor jih donša glasilo misijonske družbe Sijonske „kath. Missionen“ iz daljnih paganskih držav. Zanimalo bode torej tudi pobožne Slovence, ki podpirajo misijonarje z molitvijo in milodari, ako izvejo kaj iz misijonskih dežel.

Ravno imenovani list poroča, da so imeli meseca majnika preteklega leta na Kitajskem misijonski škofje svoj cerkveni zbor. Kitajsko cesarstvo, katero leži v izhodnji Aziji, je samo brez onih dežel, katero so kitajskemu cesarju pokorne, skoro tako veliko, kakor polovica Evrope. Prebivalcev pa ima več, kakor cela Evropa. Evropa ima okoli 230 milijonov ljudi; Kitajsko pa 250 milijonov. Cesarstvo je razdeljeno v 17 dežel. Iz sedmih in to srednjih dežel zbrali so se škofje v Hankeju. Bilo jih je ednajst. Med njimi so svetni duhovniki, pa tudi redovniki iz raznih redov; frančiškani, lazaristi, jezuitje, avgustinci in drugi.

Škofje misijonskih dežel se imenujejo apostolski vikarji, t. j. namestniki, akoravno imajo škofovi red in škofovske oblasti. Oddelek pa, tisti, ki je vikariju za delokrog odločen se ne imenuje škofija, ampak vikarijat. Ti višji pastirji na Kitajskem so rojeni Evropejci, Francozi, Italijani in drugi, ki so se bili v Rimu, ali pa v Parizu za misijone pripravili. Iz lepega pisma, koje so povodom svojega zbora poslali v Evropo, povzememo naslednje.

Štejemo si v dolžnost, pravijo, izreči srčno zahvalo vsem tistim, ki podpirajo misijone. Dobrotniki so naši in podporniki. Zastopamo tukaj okoli 160 milijonov duš — torej toliko, kolikor jih je v celi državi avstro-ogerski, francoski, nemški, španski, italijanski vkup. Vse te bi morali pripeljati k spoznanju resnice. Med njimi je še le samo 170 tisoč kristijanov — torej še niti za polovico naše lavantinske škofije.

Razsejani pa so kristijani po raznih vikarijatih različno. V ednem se štejeta na tisoč paganov po dva kristijana. V šestih drugih vi-